

Velký
Lvíčecí
zpěvník

Obsahuje zpěvníky 1 i 2

Sestavili Ráďa, kVítek, Fialka, Honzík Kočí a Klárka.

Určeno pro vnitřní užití oddílů pod 68. pionýrskou skupinou Lvíčata.

Vytvořeno v roce 2026 u příležitosti 50 let oddílu Lvíčata.

Amazonka	1	Morituri te salutant	44
Anděl	2	Na kameni kámen	45
Batalion	3	Nad stádem koní	46
Bedna od Whisky	4	Nagasaki Hirošima	47
Bessie	5	Nosorožec	48
Blátivá cesta	6	Obluda	49
Bláznova ukolébavka	7	Okoř	50
Blízko Little Big Hornu	8	Orel & Panna	51
Blowing in the wind	9	Panenka.....	52
Boulevard of Broken Dreams .	10	Paráda.....	53
Buráky	11	Pionýrskéj vlak	61
Cesta	12	Podvod	54
Cizinec	13	Pohádka	55
Čarodějnice z Amesbury	14	Pověste ho vejš	56
Červená řeka	15	Prodavač limonád	57
Dej mi víc své lásky	16	Prodavač	58
Dlouho nejel žádnéj vlak	17	Prokletej vůz	60
Franky Dlouhán	18	Rána v trávě	62
Hej kapitáne	19	Ráno bylo stejný	63
Hej kočí	20	Rock'n'roll pro Beethovena ..	64
Hledám děvče na neděli.....	21	Rosa na kolejích	65
Hlídač krav	22	Růže z Texasu	66
Ho ho Watanay	23	Růžička	67
Holubí dům	24	Sáro!	68
Hrobař	25	Severní vítr	69
Hudsonský šify	26	Sílnice se táhla	70
Chrousti	27	Slavíci z Madridu	71
Já budu chodit po špičkách ...	28	Strom	72
Jarní kurýr	29	Světlo ve tmě	73
Jaro	30	Tak už mi má holka mává ...	74
Jasná zpráva	31	Tereza (Osamělý město)	75
Jdem zpátky do lesů	32	Tisíc mil	76
Jožin z bažin.....	33	Toulavá	77
Jupí čerte	34	Tři citrónky.....	78
Karavana mraků.....	35	Tři čuníci	79
Když náš táta hrál	36	Tři kříže.....	80
Knockin' on heaven's door....	37	Už to nenapravím	81
Kytka	38	Večerníček	82
Leží dáma na kolejích	39	Veď mě dál cestu má	83
Lodníkův lament	40	Velrybářská výprava	84
Malý velký muž	41	Zítř ráno v pět	85
Modlitba vodáka	42	Zlatý údolí	86
Montgomery	43		

Seznam písní - Zpěvník 1

Obluda	49
Tři citrónky	78
Bedna od Whisky	4
Okoř	50
Tři kříže	80
Tři čuníci	79
Buráky	11
Velrybářská výprava	84
Jožin z bažin	33
Slavíci z Madridu	71
Severní vítr	69
Když náš táta hrál	36
Proklatej vůz	60
Hej kapitáne	19
Anděl	2
Dej mi víc své lásky	16
Bláznova ukolébavka	7
Večerníček	82
Tisíc mil	76
Batalion	3
Franky Dlouhán	18
Čarodějnice z Amesbury	14
Zítřka ráno v pět	85
Hlídač krav	22
Morituri te salutant	44
Hledám děvče na neděli	21

*Ve zpěvníku označeny stopou
s původním číslem.*

Seznam písní - Zpěvník 2

Amazonka	1
Montgomery	43
Červená řeka	15
Růže z Texasu	66
Růžička	67
Hrobař	25
Tereza (Osamělý město)	75
Panenka	52
Nosorožec	48
Já budu chodit po špičkách	28
Světlo ve tmě	73
Už to nenapravím	81
Tisíc mil	76
Jdem zpátky do lesů	32
Ho ho Watanay	23
Hudsonský šifý	26
Rána v trávě	62
Ráno bylo stejný	63
Jarní kurýr	29
Malý velký muž	41
Tak už mi má holka mává	74
Strom	72
Veď mě dál cestou má	83
Jasná zpráva	31
Paráda	53

*Ve zpěvníku označeny čtvercem
s původním číslem.*

Amazonka

Hop-trop

3

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jakou měly, tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se...

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadž možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

R2: Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám...

Anděl

Karel Kryl

- C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

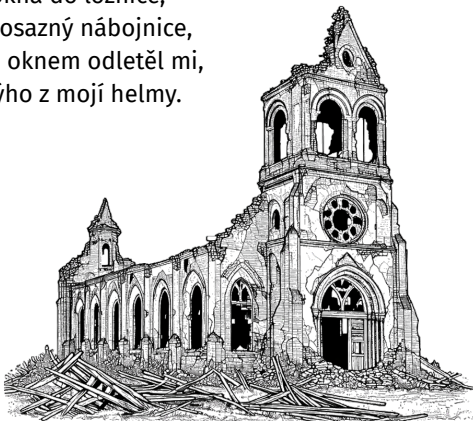
- C Ami
R: A proto, prosím, věř mi,
C G7
chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7 C
co mě čeká - a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto, prosím, věř mi...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: A proto, prosím, věř mi...

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G Ami Emi Ami

R1: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro- hý- ří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá- vá,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně po- há- ní,
tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami Emi

R2: Víno na kuráž a pomilovat markytán- ku,
Ami C Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion za- mí- ří,
Ami C G Ami Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
Ami C Ami Emi Ami
díky, díky vám, královští ver- bí- ři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R2: Víno na kuráž a...

R1: Víno máš a markytánku...

Miki Ryvola

Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

D E A → Ami

Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

nemusel si hochu na krku laso mít.

má to smutnej konec - a whisky ani lok

...já sucho v krku mám-

Bessie

Jarka Mottl, Michal Tučný

- G A7
1. Než se dívka spolu rozejdeme, nač si máme lhát,
D7 G A7 D7
možná, že se víc už nesejdeme, pozdě budeš lkát.
G A7
Pohlédni, tam za těmi horami nechci býti sám,
G G7
řekni slovíčko jen, dřív, než krásný náš sen
Ami A7 D7
zůstane vzpomínkám.
- G
R: V dále, tam kdesi za těmi lesy,
A7
v dále, u řeky kout najdeme si,
D7
až poplujem spolu peřejemi,
G A7 D7
snad tvé srdce lásku dopřeje mi.
G
V dále, tam kdesi za těmi lesy,
A
v dále, má krásná jediná Bessie,
G C G
než se vznítí jitro zlaté,
A7 D7 G
chci ti svou lá - sku dát.
2. Přijdu dřív, než sluníčko zapadne, polibek si vzít,
snad tě, dívka, konečně napadne, máš-li se mnou jít.
Pohlédni, tam za těmi horami celý svět je náš,
tam ti lásku svou dám, kdybych odešel sám,
zpátky mě zavoláš.
- R: V dále, tam kdesi...

Blátivá cesta

Antonín Linhart, Pacifik

C Em
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F C
cestou dál nechceš jít,
F C Emi
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami G Am
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C G C
ve slunci kotě usíná,
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti
D7 G
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou...

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou...

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

- D A
1. Máš má ovečko dávno spát,
G D
i píseň ptáků končí.
D A G D
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
A G
Já znám její zášť, tak vyhledej skříš,
A G A
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

- D A
R: Máš má ovečko dávno spát,
G E
a můžeš hrát ty mně můžeš hrát.
D G
Vždyť přijdou se ptát,
D G
zítra zas přijdou se ptát,
D G D
jestli ty v mých představách, už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát,
dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznům lhát,
že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

- R: Máš má ovečko dávno spát...

Blízko Little Big Hornu

Jan Vyčítal, Michal Tučný

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami A
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 A Ami
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu, šedivou prérií,
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R: Říkal to...

3. Tam blízko Little Big Hornu, se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů, barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků, leží i generál.

R: Říkal to...
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

Blowin' in the wind

Bob Dylan

- G C G
1. How many roads must a man walk down
 C D
before you call him a man
 G C G Emi
yes 'n' how many seas must the white dove sail
 G C D
before she sleeps in the sand
 G C G
yes 'n' how many times must the cannonballs fly
 C D
before they are forever banned?

C D G Emi
R: The answer my friend is blowing in the wind
 C D G
the answer is blowing in the wind.

2. How many years can a mountain exist
before it's washed to the sea
yes 'n' how many years can some people exist
before they're allowed to be free
yes 'n' how many times can a man turn his head
and pretend that he just doesn't see?

R: The answer my friend...

3. How many times must a man look up
before he can see the sky
yes 'n' how many ears must one man have
before he can hear people cry
yes 'n' how many deaths will it take till he knows
that too many people have died?

R: The answer my friend...

Boulevard of Broken Dreams

Green Day

- Am C
1. I walk a lonely road
G D Am
The only one that I have ever known
C
Don't know where it goes
G D Am
But it's home to me and I walk alone
I walk this empty street
On the Boulevard of Broken Dreams
When the city sleeps
And I'm the only one and I walk alone
- C G D Am
R: I walk alone, I walk alone
C G D
I walk alone, I walk a...
F C G Am
My shadow's the only one that walks beside me
F C G Am
My shallow heart's the only thing that's beating
F C G Am
Sometimes I wish someone out there will find me
F C E
'til then I walk alone
- Am C G D
2x Ah-ah, ah-ah, ah-ah, aaah-ah,
2. I'm walking down the line
That divides me somewhere in my mind
On the border line
Of the edge and where I walk alone
Read between the lines
What's fucked up and everything's alright
Check my vital signs
To know I'm still alive and I walk alone
- R: I walk alone, I walk alone

Buráky

KTO, Jiří Fallada

1. D G D
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
 E A7
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
 D G D
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
 A7 D
jak se tu válej' v trávě a louskaj buráky.

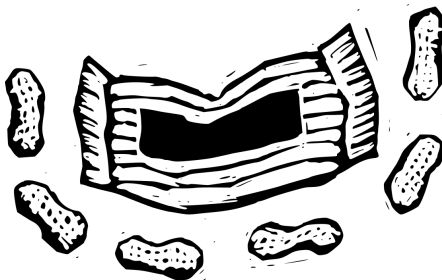
- G D
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války.
 E A7
Je lepší doma sedět a louskat buráky.
 D G D
Hej hou, hej hou, nač chodit do války.
 A7 D
Je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!"
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou.
Pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí tu slavnou armádu, jak louská buráky.

R: Hej hou...

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít.
Své milenky a ženy pak půjdem políbit.
Když zeptají se: "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Jo, flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R: Hej hou...

Cesta

Kryštof

- C G
1. Tou cestou, tím směrem prý bych se dávno měl dát,
Dmi
když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
F G
kus něhy ti za nehty slíbí a dají.
2. Víc síly, se prát, na dně víc dávat než brát,
a i když se vleče a je schůdná jen v kleče
donutí přestat se zbytečně ptát.
- C G
- R: Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry,
Ami F G
kam zvou, svodidla, co po tmě mi lžou?
C G Ami
Zda couvám zpátky, a plýtvám řádky, co řvou,
F G
že už mi doma neotevřou.
3. Nebo jít s proudem, na lusknutí prstu se začít hned smát,
mít svůj chodník slávy a před sebou davy
a přes zkroucená záda být součástí stáda.
4. Ale zpívat, a hrát, kotníky líbat, a stát,
na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
přestat se zbytečně ptát.

R: Jestli se blížím...

R: Jestli se blížím...

Greenhorns

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

- Dmi C Dmi
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B Ami B C Dmi
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řaděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řadění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

Červená řeka

Americká lidová, Ivo Fischer

5

- D D7 G
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
D H7 E7 A7
a kde ční červený kamení,
D D7 G
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D A7 D
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dej mi víc své lásky

Olympic

- Ami C
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů , aúú.
Ami G E
Co podporujou hloupou náladu, aúú.
Ami
Hodit klíče do kanálu,
D Dmi
sjet po zadku holou skálu,
Ami E Ami
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aúú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky,
G7
vyrábím tu hradní záhadu, aúú.
- C E
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Ami F C G
má drahá dej mi víc své lásky, aúú.
C E
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami F C E
já chci jen pohladit tvé vlásy, aúú.
3. Nejlepší z těch divnej nápadů, aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy.
G7
zamknu si na sedm západů, aúú.
- R: Má drahá dej mi víc...

Dlouho nejel žádnéj vlak

Hop-Trop

- F Gmi
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak
F Gmi
Já ležel v náspu jenom tak
F Dmi Gmi C
Pod zpola vyvrácenou tabulí
F Gmi
Tam nápis dávno sloupal čas
F Gmi
Kde jsem, to věděl jenom d'as
F Dmi G7 C7
A já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí
2. Vtom něakej hlas a druhej s ním
Byl slyšet divným nádražím
Já v týle cejtil strach co do mě vjel
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: „Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?“
F
R. Tak rád já ruku svoji vložil
Dmi G
Do dlaně, co ke mně vztáh
F
Čert vem co dávno už jsem prožil
G7 C
Zase stojím pevně na nohách
3. Tak jsem jim teda všechno řek
Jak vydal jsem se hledat flek
A chtěl se domů vrátit jako král
Jak na dráze jsem zprvu dřel
A ztrhanej jel na sever
A co kdo chtěl
Tam na kytaru za pár šupů hrál
4. Já rozmejšlel se spoustu dní
Mám chytit si vlak nákladní
Anebo pod něj lepší byl by skok
Vždyť na něm čertví kam bych jel
Ale pod ním nic nevěděl
Co bude zejtra
Za měsíc a nebo příští rok
- R. Tak rád já ruku svoji vložil...
- R. Tak rád já ruku svoji vložil... (doztracena)

Franky Dlouhán

Jan Nedvěd

- C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.
- C G
R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
F C
po státech toulal se jen sám
F C G
a že byl veselej, tak každej ho měl rád,
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.
F G F G C
A každej, kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.
2. Kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
- R: Měl kapsu prázdnou...
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí,
bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.
- R: Měl kapsu prázdnou...

Hej, kapitáne!

Hop-Trop

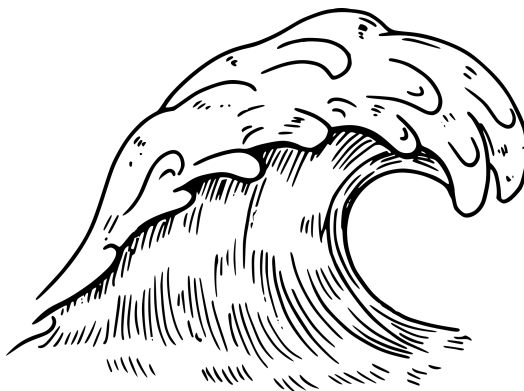

- Dmi F
1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
C Dmi
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
F
proto každej smeká, na palubu kleká,
C Dmi
mezi zuby drtí otčenáš.

- Dmi C
R: Hej! Kapitáne!
Dmi C Dmi
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
C
Hej! Kapitáne!
Dmi C Dmi C
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
Dmi A7 D
sedm galonů, a ty to zaplatíš.

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

- R: Hej! Kapitáne!...

Hej, kočí

Josef Blažejovský, Pacifik

- Dmi B
1. Hej kočí, jedem dál, láska má boty toulavý,
Gmi Ami Dmi
a častokrát se unaví ještě dřív než najde cíl.
- B
- Hej kočí, jedem dál, vždyť cestu znáš už nazpaměť,
Gmi Ami Dmi
za ní se skrývá jenom šed', někdy pár hezkých chvil.
- B C
- R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním
F A Dmi
no a já jsem tvůj stín.
- B C
- Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,
F A Dmi
to já dávno vím,
- B C
- s tebou mám tisíc nadějí,
F A Dmi
že nezůstanu nikdy sám,
- B A - Dmi
- láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.
2. Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí
Však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.
Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník, koně své dál musíš vést.
- R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním...
3. Hej kočí, jedem dál, vždyť přece dál se točí svět,
zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhých snů.
Hej kočí, jedem dál, než se nám koně unaví,
zas čekaj lásky toulavý a spěch příštích dnů.
- R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním...
- + láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.

Hledám děvče na neděli

Jarka Mottl

- C D7
1. Bloudit světem bez děvčete, žít ve stanu sám,
G7 C Cdim Fmi G7
to abys měl nervy jako drát.
C D7
Pak se divit nemůžete, že si asi dám
G7
do nedělních novin inzerát.
- C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
R: Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi záviděli,
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
aby si nemysleli, že jsem samotář. (To nejsem.)
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v autobuse,
C Ami Dmi G7 C F C
den ke dni počítám a trhám kalendář.
C7 F
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
D7 G7
ať snědou, či plavou, tyhle details už svěřím osudu.
C Ami Dmi G7
Hledám štěstí kolem sebe,
C Ami Dmi G7
chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
C Ami Dmi G7 C F C
já už tu poustevníka dělat nebudu.
2. Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
Tak jsem ji své srdce vyklopil:

R: Hledám děvče na neděli...

Hlídač krav

Jarek Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

A

D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G

A

D

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G

A

D

od rána po celý den zpívat si jen,

A7

D

G

A7 D

zpívat si: Pam pam pam...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

Ho ho Watanay

Irokézská lidová, Pavel „Žalman“ Lohonka

17

- D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

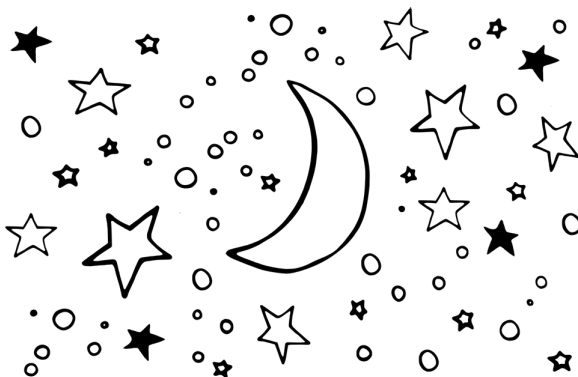
R: Ho ho Watanay,...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R: Ho ho Watanay,...

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R: Ho ho Watanay, ... (2x)

Holubí dům

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák, Jiří Schelinger

Ami G F E Ami

1. Zpí-vám ptákům a zvlášť holubům,

Ami G F E Ami

stá-val v údolí mém starý dům.

C G C G C

Ptáků houf zaléтал ke krovům,

Ami G F Em Ami

měl jsem rád, holubích křídel šum.

2. Vlí-dná dívka jim házela hrách

má-vá-ní perutí víří prach

Ptáci krouží a neznají strach,

měl jsem rád starý dům, jeho práh.

C Dmi G C Ami

- R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,

Dmi G C

míval stáj vroubenou, bílý štít.

C Dmi G C Ami

Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,

Dmi G Ami

vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům.
neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

- R: Hledám dům...

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům

Hrobař

Premiér

8

C

1. V mládí jsem se učil hrobařem
Ami
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem
F G (G7)
kopat hroby byl můj ideál
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace
černej hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře
záblesk světel pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.

C

- B: Sbohem moje město,
F
vzpomínat budu přesto,
C Ami F G7
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

D: Na na na...

Hudsonský šify

Stanislav „Wabi“ Daněk

18

Ami

1. Ten, kdo nezná hukot vody

C

G

Ami

lopatkama vířený jako já, jó, jako já.

G

Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,

Ami

G

Ami G

Ami

ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí,

šif když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná.

Ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,

ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

F

Ami

- R: Ahoj, páru tam hod',

G

Ami

ať do pekla se dříve dohrabem,

G

Ami

G

Ami

jo ho ho, jo ho ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy

zarostenejch lodníků jako já, jó, jako já,

ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,

ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko,

kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,

kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,

ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

- R: Ahoj, páru tam hod'...

5. Kdo má roztrhaný boty,

kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já,

kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,

ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra,

komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó, jako já,

kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima kluk,

ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

- R: Ahoj, páru tam hod'...

Chrousti

R. Kučera, Hop-Trop

- Ami E
1. V hospodě sedím u stolu, když přijde ke mně chlap,
Ami E
řekne: Já jsem Jíra z Maršova, a podá jednu z tlap.
Dmi G7 C Ami Dmi G7 C E
Jak se tak na něj koukám, zdá se mi, že ho znám
Ami E Ami
ale že si nejsem jistej, tak hned zvědavě se ptám:
- C Dmi G7 C Ami Dmi G7 C C7
- R: Hele, vy prej u vás žerete chrousty, s krovkama a syrový,
Dmi G C Ami E Ami
k obědu že jich zbodnete spousty, v okolí každé ví.
2. Dodneška marně vzpomínám, co říct mi na to měl,
po tý ráně židlí jsem to všechno nějak zapomněl.
Jen ještě dneska cejtím, jak na bříše mi stál,
když hospodou se jeho něžnej hlásek rozléhal:
- R: Já ti dám, že u nás žereme chrousty s krovkama a syrový,
k obědu že jich zbodneme spousty, velký kulový!
3. Od krve z mýho nosu když si ruce ušpinil,
zjistil, že má dost, a zbaběle mi pole vyklidil.
A zatímco si kosti a zuby počítám,
doma u stolu ho žena právě mile přivítá:
- R: Sláva, konečně táto že domů jdeš, chrousti už jsou studený,
dneska si na nich pošmakuješ, jsou vypasený.
- R: Z toho kouká tvrdý poučení, že kdo chroustá chrousty rád,
ten kamarádství neocení, chtěl by se jenom prát.

Já budu chodit po špičkách

12

Petr Novák

- D G Emi A
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
D G Emi A
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.
- Emi A Emi A
- R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Emi A G A
á-až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.
2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
- R: Já budu chodit po špičkách...
3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
- R: Já budu chodit po špičkách...

Jarní kurýř (capo 1)

Hoboes

21

- C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
údolím jarní kurýř jede k nám,
Ami G F E
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E Ami
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
G
ví, celej kraj to ví,
F G F E Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

SUPER
DRAK

Jaro

J. Štáhlavský, Fešáci

- Am C G Am
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Am
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Am
z těžkých černých mraků se stále sypal sních
C G Am
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dm G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dm G Am
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašeněj soused na okno zaklepal:
„Můj syn doma leží, v horečkách vyvádí,
do města bych zajel, doktor snad poradí.”
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
ještě, než se rozjel, tak jsem ho varoval:
„Nejezdi tou zkratkou, je tam příkrej sráz
a v týhletý bouři si tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!”
3. Na to smutný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
do ledových plání si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel nikdy sám,
v tom ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

Jasná zpráva

Olympic

26

Rif G Emi C D Ami C G

G

1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Emi C D
proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
projít bytem já abych se bál.

2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

- Emi Hmi Emi Hmi
R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Emi G D
telefon, cos ustříhla mu šňůru,
Emi G Emi Hmi
knížku krásně zbytečnou, co má živý děj,
Emi G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Rif

R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej...

4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Rif

Jdem zpátky do lesů

Pavel „Žalman“ Lohonka

16

- Ami7 D G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G Emi
- R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R: Z ráje, my vyhnaní z ráje...
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
- R: Z ráje, my vyhnaní z ráje...

Jožin z bažin

Ivan Mládek

- Ami E7 Ami
1. Jedu takhle tábořit Škodou sto na Oravu,
 E7 Ami
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
G7 C G7 C E7
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z ba-žin,
Ami E7 Ami G7
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jož- in.

- C G7
R1: Jožin z bažin močálem se plíží,
 C
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
 C
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F C G C
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
F C G C E7
platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R1: Jožin z bažin ...

3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R2: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Jupí čerte

Greenhorns

1. To bylo v Dakotě o vejplatě whisky jsem tam pašoval
a že jsem byl sám, jako kůl v plotě s holkou jsem tam špásoval
šel jsem s ní nocí, jak vede stezka okolo červenějch skal
než jsem jí stačil říct, že je hezká zpěněnej býk se k nám hnál

- R. Povídám jupí čerte jdi radši dál
pak jsem ho za rohy vzal
udělal přemet a jako tůr řval
a do dále upaloval

2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebíral
všechny mý prachy jsem měl v talonu na život jsem nadával
zatracenej život čert aby ho vzal do nebe jsem se rouhal
než jsem se u báru vzpamatoval Belzebub vedle mne stál

- R. Povídám jupí čerte...

3. Jó rychle oplácí tenhle ten svět než bys napočítal pět
dáblovým kaňonem musel jsem jet když jsem se navracel zpět
jak se tak kolíbám uzdu v pěsti schylovalo se k dešti
Belzebub s partou stál vprostřed cesty zavětril jsem neštěstí

- R. Povídám jupí chlape jdi radši dál
potom mě za nohy vzal
udělal jsem přemet a jako tur řval
a do dále upaloval. (2x)

Karel Kryl

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

pod sluncem sedlo kožený,

pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

C D G

a starý ruce sedřený.

R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,

schovat svou pleš pod stetson dřavý,

[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,

v tom městě nikdo nezdraví.

šerif i soudce - gangstři, voba řádně zvolení

a lidi strachem nezdravý.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí

a zákon džungle panuje, je jé jé

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí

a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,

bud' ještě rád, když huba voněmí,

[: může tě hrát, že nejseš na voprátce

nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

pod sluncem sedlo kožený,

pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

a starý ruce sedřený.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků.

kde tichej dům a pušky rezaví,

[: orat a sít od rána do soumraku

a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Když náš táta hrál

Greenhorns

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

G

D

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával

A7

D

D7

a tu svoji nejmilejší hrál.

G D A7 D D7 G D A7 D

R: *(Pískání)*

2. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

R: *(Pískání)*

3. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

R: *(Pískání)*

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

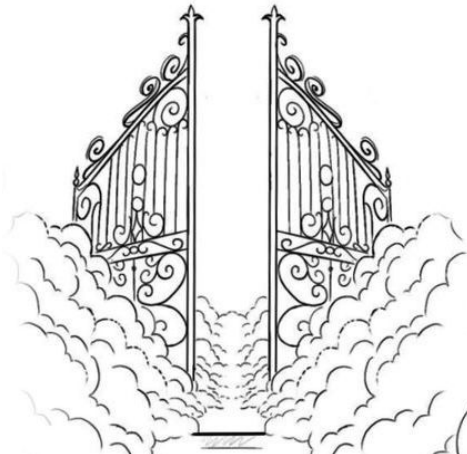
R: *(Pískání)*

Knockin' on heaven's door

Bob Dylan

- G D Ami
1. Mama take this badge off of me
G D C
I can't use it anymore
G D Ami
it's getting dark too dark to see
G D C
I feel I'm knockin' on heaven's door.
- G D Ami
R: Knock knock knockin' on heaven's door
G D C
Knock knock knockin' on heaven's door
G D Ami
Knock knock knockin' on heaven's door
G D C
Knock knock knockin' on heaven's door.
2. Mama put my guns in the ground
I can't shoot them anymore
That long black cloud is coming down
I feel I'm knockin' on heaven's door.
- R: Knock knock knockin' on heaven's door...

Kytka

Nedvědi

1. F C
Otvírám lásku na stránce "rád",
 G C
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
 F C
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
 G C
pohladit tvář, tu kytku si vem.
- R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty ležej na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.
- 2x R: Ty jsi tak jiná...
3. Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den
pohladit tvář, tu kytku si vem.

Leží dáma na kolejích

Jarda Svoboda, Traband

C

1. Leží dáma na kolejích svázaná a spoutaná

Ami

Nemůže pohnout ani rukama ani nohama

C

Zoufalá, do oblak upírá svůj zrak

Ami

Času je málo a v dáli houká vlak

C

Ami

- M: Hu-chú, hú hú. Hu-chú.

C

Ami

Hu-chú, hú hú. Hu-chú.

2. Leží dáma na kolejích spoutaná a svázaná

Je to žena klenotníka Jessieho Morgana

Zpropadený klenotník zbavit se jí chtěl

když mu stála v cestě k tanečnici Izabel

M: Hu-chú...

Emi

- R: Koleje osudu jsou klikaté a záhadné

G

G7

Jak to všechno dopadne, jak tohle všechno dopadne?

M: Je-jejé...

3. Leží dáma na kolejích, takže vlastně neví ani

že se vzali kde se vzali tu se vzali Indiáni

Vykolejí vlak a cestující pobijou

Potom sednou na koně a zase odjedou

M: Hu-chú...

R: Koleje osudu...

M: Je-jejé...

4. Leží dáma na kolejích svázaná a spoutaná

Nemůže pohnout ani rukama ani nohama

Nad prérií hejno supů vzlétlo do oblak

Všude kolem ticho a nikde žádné vlaky

C

Ami

Leží dáma na kolejích bezmocná a zoufalá

Lodníkův lament

Hop Trop

- Ami C G C G C
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp'
G Ami G Ami
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap
C G C G C
Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
G Ami G Ami
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo
Ami G C G C F C
Ho, ho, ho, ho, ho, ho, hou.

- C G7
- R: Māma mě doma držela a táta na mě dřel,
C
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
G
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
C G Ami
a za její lásku platit celou vejplatou, jó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast.
A tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R: Māma mě doma...

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krac.
Všechny krysy z lodí zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, co měl korkovej pás.

R: Māma mě doma...

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou māv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

Malý velký muž

Pacifik

22

- Emi C
1. Dokud tráva bude růst, řeky potečou a stoupat bude dým,
D Emi
léta utečou a kam padne tvůj stín, země tvá bude tvou.
Ami G
Dokud noci střídá den, vítr bude vát a mraky poplujou,
H7 Emi
slunce bude plát a tak jak léta jdou, země tvá bude tvou.

- G
- R: Jen Malý velký muž tolik dobře věděl,
Emi
co je vostrej nůž, smutek prázdných sedel,
C D
Malý velký muž čekal svý znamení.
G
Jen Malý velký muž žehnal ohni sílu
Emi
z rudých kamenů, v očích slepou víru,
C D Emi
přesto pohřbil sen, velký sen o Wounded Knee.
2. Dokud tráva bude růst, ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž,
řeky zastaví se - plakat uslyšíš slunce zář krvavou.
Dokud noci střídá den, slova neplatí a co je vlastně jen
ono prokletí co spadlo na tvou zem, na tvou zem ztracenou.

R: Jen Malý velký muž,...

3. Dokud tráva bude růst, rány nezhojí a neopláchne déšť,
řeky nespojí se v jeden silný proud, silný proud nadějí.
Dokud noci střídá den, srdce zlomená a jejich dávný sen,
skalní ozvěna už nevrátí tvou zem silný proud nadějí.

R: Jen Malý velký muž,...

Modlitba vodáka

Hop Trop

1. C Ami F G
Ať jsou šlajсны plný vody, ať jsou vlny mohutný,
 C Ami F G
aby naše něžný lodi nedrncaly vo šutry,
 C Ami F G
ať mě peřej prudce vcucne, ať tam vlítnu s kuráží,
 C Ami F G C
až mý tělo v noci usne, ať ho nechaj' komáři.

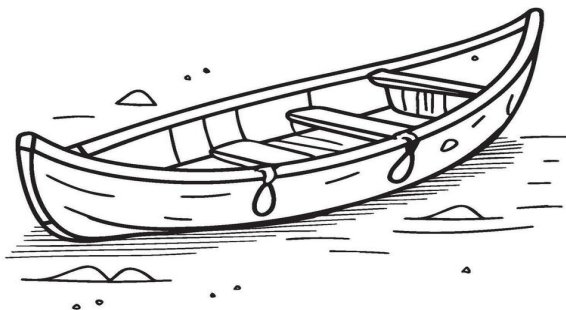
- Ami F G
R: Vždyť je toho, Bože, málo, vod tebe chci jen,
 C F G C
aby nás tvý slunce hřálo tenhle letní den.

2. Ať je každej z naší bandy samej smích a pohoda,
ať užijem spoustu srandy, ať se kudlou nebodá,
ať se všichni kamarádi, co se sejdou na vodě,
naučí hrát na kytary, ať to frčí v hospodě.

R: Vždyť je toho...

3. Ať mám holku-kamaráda, ať se liší vod husy,
ať mě má ta holka ráda, pádlovat už nemusí,
pojedu s ní, kam si přeje, až na hříšný Tahiti,
ať se na mě hezky směje a nedělá "ty-ty-ty".

R: Vždyť je toho...

Montgomery

George Frederick Root, Mirek Jaroš

4

- D D7 G Emi
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D D7 G Emi
kde jsou zbytky tvojí krásy,
A A7 D
to ví dneska snad jen Bůh.

- D D7 G Emi
2. Z celé jižní eskadrony,
A A7 D A7
nezbyl ani jeden muž,
D D7 G Emi
v Montgomery bijou zvony,
A A7 D
déšť ti smeývá ze rtů růž.

3. Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

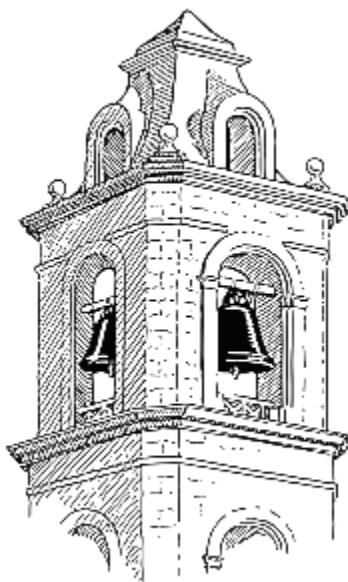
R: Z celé jižní eskadrony...

4. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R: Z celé jižní eskadrony...

5. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R: Z celé jižní eskadrony...

Morituri te salutant

Karel Kryl

- G Ami G Dmi Ami
1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
Dmi G C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C E7
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Ami G Ami
a pírkou touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- Ami G
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Ami
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Ami G
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Ami G Ami G Ami
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je těr a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R: Seržante, písek je bílý...

Na kameni kámen

Nedvědi

C

1. Jako suchej, starej strom,
Fmaj7
jako všeničící hrom,
C
jak v poli tráva
C Fmaj7
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
Ami G C
a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7

- R: Budem o něco se rvát,
Ami G
až tu nezůstane stát
C
na kameni kámen,
Fmaj7
a jestli není žádněj Bůh,
Ami G
tak nás vezme země - vzduch,
C
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

- R: Budem o něco se rvát ...

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

C Fmaj7 C

- R: Naj naj naj naj naj

Nad stádem koní

Buty

D A Emi G

1. Nad stádem koní í-í-í, podkovy zvoní, zvoní
Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já volám
2. Tak neplač mů-ůj kamaráde, náhoda je blbec, když krade
Je tuhý jak veka a řeka ho splaví, máme ho rá-á-di

C G A

R: No tak có, tak có, tak có

3. Vždycky si přá-ál, až bude popel, i s kytaro-o-ou-ou
Vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížkem nad hlavou
4. Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská-á-á
Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska

R: No tak có, tak có, tak có

5. Nad stádem koní-í-í, podkovy zvoní, zvoní
Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já šeptám

6. Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, vody

D A Emi G

Vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy.

D A G D A G

7. Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, vody,

D A Emi G

vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy.

Nagasaki Hirošima

Karel Plíhal

G D C D G D C D
R: Tramvají dvojkou jezdíval jsem - do Židenic,
G D C D Emi
z takový lásky - většinou nezbyde nic,
C G C G D
z takový lásky - jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě - spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

1. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže! - hezky jsi hrála, když mi někdy byla zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

R: Tramvají dvojkou...
+ a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima (3x)

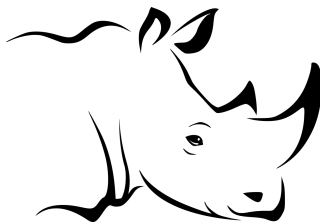

Nosorožec

Karel Plíhal

11

- Ami Dmi Ami
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
Dmi Ami D#dim E7
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami D#dim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami D#dim E7
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- Ami Dmi Ami
- D: Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Obluda

Hop-Trop

Ami

1. Jů, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny
C E
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F G C E
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami C G
křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás:

- C F C F
R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,
C F C G
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
C F C F
chytte tu vobludu, sežere palubu,
C F C E Ami
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

R: Já tady nebudu...

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

R: Já tady nebudu...

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

R: Já tady nebudu...

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

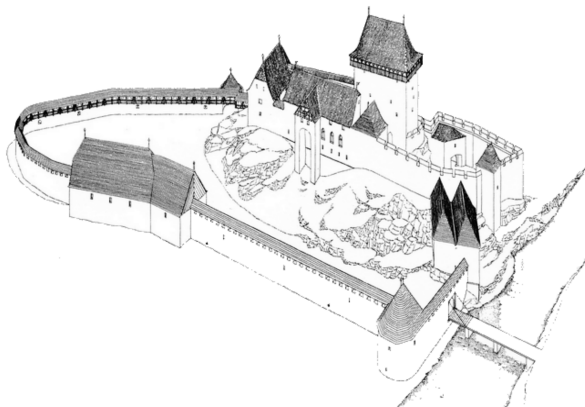
R: Já tady nebudu...
...ach, ich, och, ach!

Okoř

neznámý

- D A7 D
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta vroubená je stromama
D A7 D
když jdu po ní v létě samotén ve světě sotva pletu nohama
G D E(7) A7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad
D A7 D
tam zapadlí trampy hladoví a sešlí začli sobě notovat
- D A7 D A7 D
- R: Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát
D A7 D A7 D D7
ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívát
G D E A7
od těch dob co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč
D A7 D A7 D
a tak dole v podhradí se šerífem dovádí on ji sebral od komnaty klíč
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva že byl Okoř vykraden
nikdo neví dodnes kdo to tenkrát odnes nikdo nebyl dopaden
šeríf hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal dostal z toho zimnici
- R: Na hradě...

Orel & panna

Jarda Svoboda, Traband

A

1. Orel a panna - nebe a zem

A7

opačná strana, noc a den

D

Orel a panna - rub a líc

E7

A

Jeden bez druhého není nic

2. Orel a panna léta si žili
on sám, ona sama, tak dlouho byli
každý z nich ve svém vězení
Dvě osamělá stvoření
3. Až jednou v sobotu orel si řek:
Na svoji samotu kde najdu lék?
Půjdu se podívat, co je na druhý straně
Tak šel a vešel orel k panně
4. Panna se brání: Pomoc, vrah!
Orel však za ní: Jen žádnéj strach!
Já jsem tvůj soused - sám jako ty
Tak pojd' a přestaň dělat drahoty!
5. A jak čas letí, za pár let
jejich děti zaplnily svět
Udatní rytíři bez bázně a hany
Maličcí orlové a panny
6. Orel a panna - nebe a zem
opačná strana, noc a den
Orel a panna - rub a líc
Jeden bez druhého není nic

Panenka

Poutníci

10

- G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D G
ani pouťovou panenku nezanechal.
- G C G D C G D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
- R: Otevři oči, ty uspěchaná...
3. Už hoří ti tváře a opona padá
už končí to podivný představení,
tak vyber si sama koho máš ráda,
ten co tu byl už tu dávno není.
- R: Otevři oči, ty uspěchaná...

Paráda

Karel Zich, Michal Bukovič

27

- C Ami C Ami
1. Uvař kafe nebo nalej čaj, paráda.
C Ami C Ami
Aspoň chvíli na něco si hraj, paráda.
Dmi G C Ami Dmi G C Ami
Na oblohu kde není mrak, na gramofon, na kazeták,
Dmi G C Ami
hraj si prostě na co chceš, tak jak to cítíš,
Dmi G
přidám se hned a jak.

- C Emi Dmi
R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si.
F G
S rukou za hlavou usínat s představou,
C F G
že jsem čísi.
C Emi Dmi
Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku
F G
a mít představu, že pro svou zábavu
C G
zdolám výšku.

2. Vyndej všechny desky s Elvisem, paráda.
Nostalgický, to já někdy jsem, paráda.
Nevadí, že deska má rýhy,
už se těším na každou z nich.
Nejlépe se z bavuju tíhy
při deskách ohraných.

R: Je to paráda...

3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda.
Stále žiju v roce šedesát, paráda.
Před sebou pár odřených singlů,
mono to je ono, to chci.
Ztrácím pojem o tom, jak čas běží dál,
hlavně, že ty tu jsi.

R: Je to paráda...

Podvod

Nedvědi

- Emi Ami
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami Ami/C Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami
- R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami D
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G H7
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi Ami
ted' je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R: Chtěl jsem to ráno ...
- R: Chtěl jsem to ráno ...

Pohádka

Karel Plíhal

1. Jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu.
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se letícím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámoušku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů:
Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!
Dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi potichu do ucha zazpíval:

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
všichni tě mezi sebe zvou
a já jsem tu proto, abys šel.
2. Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrové posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi potichu do ucha zazpíval:

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel ...
R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel ...

Pověste ho vejš

Zdeněk Rytíř, Michal Tučný

Emi G D
R1: Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Ami Emi D Emi
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

Emi G D
1. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch
Ami Emi D Emi
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
Emi G D
Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami Emi
za to, že neoplýval krásou,
C H7 Emi
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G D Ami G D
R2: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G D
do mých snů se dívám zdáli
Ami H7
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

2. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
... (*broukání/pískání*)

R2: Nad hlavou...

R1: Pověste ho vejš...

3. Pověste ho, za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R2: Nad hlavou...

R1: Pověste ho vejš...

Prodavač limonád

M. Paleček & M. Janík

G

1. Jen řekněte mi co vás bolí

Ami

když kolem vládne veselí

D

D7

u mrňavých stolů štouchají se spolu

C

G

jako děti dospělí

2. Já v čele stánků pruhovaných

stojím jako generál

sortiment se pyšní z broskví, jahod, višní

elixír jsem udělal

G

Ami

- R: Jsem jenom prodavačem limonád

D

G

a skrze bublinky se na svět koukám

Ami

uhasím vaši žízeň milerád

D

poutavě zavolám - pojdte si dát, stojí halířů pár

C

G-C-G C

G-C-G

limonáda kvalitní, limonáda kvalitní

3. Moje činy lidumilné

historie oslaví

na děti mých dětí z knížek bude hledět

obličej můj hloubavý

4. A z kelímků papírových

mně pyramidu postaví

statisíce lidí, bohatí i chudí

připijou mi na zdraví

- R: Jsem jenom prodavačem limonád...

Prodavač

Leroy Van Dyke, Michal Bukovič, Michal Tučný a Fešáci

G

Rc: Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

G

C

1. Stál krámk v naší ulici, v něm párky, burty s hořčicí

D

G

a bonbóny a sýr a sladký mák,

C

tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají,

D

G

a ochutnával od okurek lác

C

G

a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou,

A7

D

když po obědě začal prodávat,

G

C

měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč

D

G

a toužil jsem se prodavačem stát.

G

R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

C

kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

D

G

všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct,

G

čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,

C

navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,

D

G

prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh' být ze mě prodavačů král,
jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál,
i když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

R: Pět deka, deset deka...

3. Vím, že se život rozletí, a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon,
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon,
i kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí,
už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

R: Pět deka, deset deka...

Rc: Áno, pojdte všichni dovnitř, pojdte všichni dovnitř... (doztracena)

Proklatej vůz

Greenhorns

- C G Ami F C G
1. Jen tři bytelný kola má náš proklatej vůz,
C Ami F G F G F G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C F C F C C7
a tam zpívej o Santa Cru-u-uz. (A jedem!)
F C
Polykej whisky a zvířenej prach,
G C
nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedem támhleten pískovej plát,
G G7 - C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rc: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“
„Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. Jen dvě bytelný kola...

Rc: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

3. Už jen jedno jediný kolo...

Rc: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

4. Už ani jediný kolo nemá...

Rc: „Indiáni! Indiáni!“ (Zvuk indiánů)
„Sem střelenej! ‘Sem střelenej!“

Pionýrské vlaky

Kačí, Terka, Hedy, Sofi

Na melodii písně Prokletej vůz

1. Jen tři bytelný kola, má náš pionýrské vlaky.

Tak ještě pár dlouhých mil,
zbejvá dál, tam je cíl
a tak zpívej o České dráhy. (A jedem!)
Polykej čaj a zvířenej prach
nesmí nás porazit strach.
Až přejedem támhle ten blátivej sráz
pak nemusíš se, už skautíků bát.

Rc: „Kubo Kubo už jsme celý roztřesený zastav prosím tě.“
„Zalezte zpátky do vozu děcka a mlčte!“

2. Jen dvě bytelný kola, má náš pionýrské vlaky...

Rc: „Ráďo, Ráďo vždyť jedeme jak z hnojem.“
„Jo koho jsem si naložil toho vezu“

3. Už jen jedno jediný kolo, má náš pionýrské vlaky...

Rc: „Ago, Ago našly jsme pampelišku.“
„Hrome holky to není pampeliška, ale tulipán!“

4. Už ani jediný kolo, nemá náš pionýrské vlaky...

Rc: „Skauti ukradli nám vlajku!“
„Ale né chyťte je aaaaaa...“

Ráno v trávě

Pavel „Žalman“ Lohonka

19

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi doufal a procítlí právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
A při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C Ami G C
1. Poznal Moravěнку krásnou a vínečko ze zlata,
G F C Ami Emi Ami
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.

R: Každý ráno boty zouval...

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla proč holečku, musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila, to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses jindy narodit.

R: Každý ráno boty zouval...

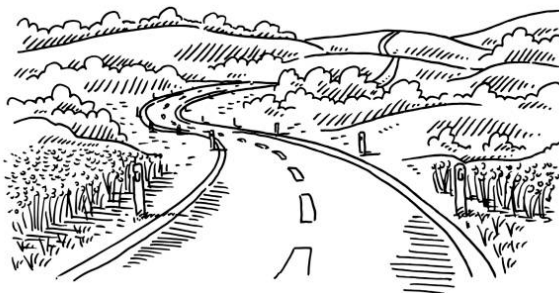

Ráno bylo stejný

Pavel „Žalman“ Lohonka

20

- G Hmi D
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
Emi D
A tý holce v sáčku řek: "Dobrýtro, miláčku,
C G E7 Ami D7 G
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."
2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu.
Kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.
- D C G C, G, C
- R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C, G, C
na tvářích počasí proměnlivý
D C G
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E7 Ami7 D7 G, C, G, C
každej byl tak trochu sám, hm...
3. Holka zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.
- R: Ráno bylo stejný,...

Rock'n'roll pro Beethovena

Ivan Hlas, Josef Pilař

A

1. Včera v noci měl jsem divnej sen,
D A
v tom snu ke mně přišel Beethoven,
E D A
abych prej si s ním šel zahrát rock'n'roll.

A

- R: Ó je rock'n'roll. Ó je rock'n'roll,
D A
Ó je rock'n'roll. Ó je rock'n'roll.
E D A
abych prej si s ním šel zahrát rock'n'roll.

2. Já hned jak blázen poslech jsem ten sen,
oblík jsem se a šel za ním ven
a celou noc jsme hráli rock'n'roll.

- R: Ó je rock'n'roll...
a celou noc jsme hráli rock'n'roll.

3. Beethoven to asi kdysi hrál,
ten to uměl rozjet až jsem řval,
jó, ten vám uměl rozjet rock'n'roll

- R: Ó je rock'n'roll...
jó, ten vám uměl rozjet rock'n'roll

4. Přišlo ráno a já jsem už vstal,
kosti mi snad v těle rozlámaly,
věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll.

- R: Ó je rock'n'roll...
věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll.

Růže z Texasu

H. B. C., Ivo Fischer

6

- D D7 G D
1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
Hmi E7 A7
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
D D7 G D
Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
H7 Emi A7 D
znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

- G D
R: Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou,
Hmi E7 A7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
D D7 G D
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
H7 Emi A7 D
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

Jean Planson, Spirituál kvintet

D A

- D A

u besídky ve chvoji,

D Hmi E7 A

ta mé milé hlavu spletla,

D A D A D A

chtěla ji mít v pokoji,

D Hmi E7 A

ta mé milé hlavu spletla,

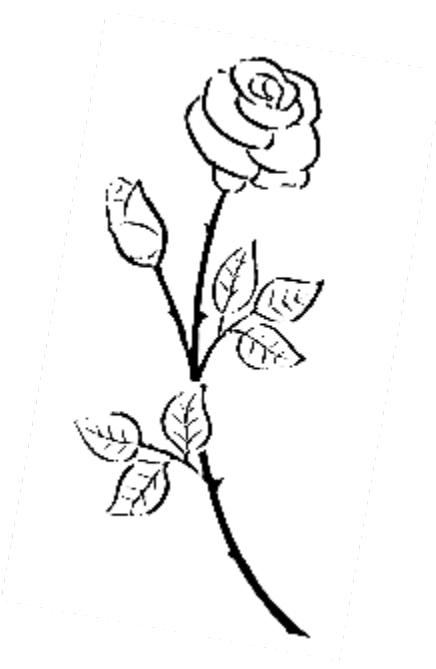
G D Hmi A D

chtěla ji mít v pokoji.

2. Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růží uloupit,
měsíček mi svítíl k tomu,
když mě chytanou, budu bit,
měsíček mi svítíl k tomu,
když mě chytanou, tak budu bit.

3. Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zaťukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář ji růží dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růží dal.

4. Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

Sáro!

Jarda Svoboda, Traband

Ami Emi F C
R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
mi chybí abych tvou duši mohl rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R: Sáro, Sáro, v noci...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R: Sáro, Sáro, v noci...

3. Královnin šašek s pusou od povidel,
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
už objevili jistě proti povinnosti lék.

R: Sáro, Sáro, v noci...

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,
o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R2: Sáro, Sáro, pomalu a líně,
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet!
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno,
a v poledne už možná bude jiný svět.

F C F C F Dmi C
Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro! Andělé k nám přišli na oběd.

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

D Hmi
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
G D
jsem chudý, jsem sláb a nemocen.
Hmi
Hlava mě pálí a v modravé dáli,
G A7 D
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě,
já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G
R: Severní vítr je krutý,
D A7
počítej lásko má s tím.
D D7 G
K nohám ti dám zlaté pruty,
D A7 D
nebo se vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí že kopu,
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén,
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek,
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je krutý ...

Silnice se táhla

Ladislav Kučera, Hop-Trop

- Ami C D Ami
1. Silnice se táhla a já sám ušlej u pangejtu stál,
C D Ami
byl syrovej večer a vítr mráčky vod západu hnal,
C G Ami
nákladák jel kolem, a sotva jsem kejvnul, zastavil,
C Ami
šofér vylezl ven, kytaru mi vzal a naladil.

- C
R1: Povídám: "Je votřískaná z vlaků a géčko neladí,"
B F C
von jen se tomu usmál: "To vůbec nevdádí,
jen kdybych ve svém dýzláku ji sebou vozit směl,
B F C
šéf by prask', moc kiláků bych asi nenajel."

2. Písničky znal pravdivý vo štacích, který za sebou už měl,
vo dalekejš krajích, který já už dávno poznat chtěl,
vo tom, jak den končí a za chvíli zase začíná,
a vostrý slunce z vočí ruka ušmudlaná marně vytírá.

R1: Povídám: "Je votřískaná z vlaků..."

3. Dohráł a pak zívnuł, v trávě usnul hned, jak unaveněj byl,
přikrytej jen napůl, když vo deku se se mnou rozdělil,
přední skla už hadrem blejskal, když já ještě v ranní rose spal,
potom řek' mi: "Vstávej, večer budem zas vo kousek dál."

R2: Povídám: "Je votřískaná z vlaků a géčko neladí,"
von jen se tomu usmál: "To vůbec nevdádí,
Tak dlouho mi pak zpíval, jak nejlíp doved hrál,
dám na to krk, že byl to sám šoférskejch songů král."

Slavíci z Madridu

Hugues Aufray, Ivo Fischer, Waldemar Matuška

Dmi Ami E7 Ami
R: Lala la la la lala, la la lala, la la lala, la la la lá
Dmi Ami E7 Ami
la la-la-la la-la-la, lalalalalala, lalalalalala lá.

Ami E7 Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E7 Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E7 Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E7 Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R2: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E7 Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E7 Ami
zpívat si s nima a pít.

R1: Lala la la la lala...

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R2: Žízeň je veliká...

R1: Lala la la la lala...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R2: Žízeň je veliká...

R1: Lala la la la lala...

Strom

Jiřina Doležalová

24

- Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami G
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát.
F G Ami
Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- A F#mi
- R: A on tam stál a koukal do polí,
D E
byl jak král, sám v celém okolí.
F#mi D
Korunu měl, (*korunu měl*), i když ne ze zlata
A E A Ami
a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.
- R: A on tam stál...
3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už nevnímal.
- R: A on tam stál...
4. Při stavbě plánované se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.
- R: A on tam stál...

Světlo ve tmě

Jelen

13

B: C, G, C, G, C, G, D, Am
(pískání)

1. Vzbud' mě, až si všichni budou myslet, že jsem chcíp.
C G
utečeme spolu někam, kde nám bude líp,
C G
utečeme spolu někam, kde nás nechaj žít, jak budem chtít. G D Ami
2. Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou, toulat se tmou.

C Emi
R: Chci být tvé světlo ve tmě, dej mi ruku a veď mě,
D Ami
když se den k večeru naklání,
C Emi D
pak zas já vezmu tebe, noc nás zebe, píseň vlky odhání.

B: (pískání)

3. Neříkej mi jménem, ať nás nikdo nepozná,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna, přelíbezná.
4. Seřiznem si bříska prstů kvůli otiskům,
na pobřeží ve Francii koupíme si dům,
na pobřeží ve Francii koupíme si hrad, a půjdeme spát

R: Chci být tvé světlo ve tmě...

B: (pískání)

5. Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
Přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou, toulat se tmou.

23

74

Tereza (Osamělý město)

bratři Ryvolové

9

- C D G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svého koně nepozná.

- G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni, kolik je na světě...

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavíru.

R: Řekni, kolik je na světě...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.

R: Řekni, kolik je na světě...

Tisíc mil

Hedy West, Ivo Fischer

15

- G Emi
1. V nohách mám už tisíc mil
 Ami C
stopy déšť a vítr smyl
 Ami D7 G
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

- G Emi
R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
 Ami C
má jeden směr a jeden cíl
 Ami D7 G
bílej dům to malý bílý stavení.

2. Je tam strážň a přikrej sráz
modrá tůň a bobří hráz
táta s mamou kteří věřej dětskejm snům.

- R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil
ted' mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

- R1: Těch tisíc mil...
...bílej dům to malý bílý stavení.

4. Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

- R2: Těch tisíc mil...
...jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Toulavá

Sebastian

G C
R1: On toužil, kroužil, bylo to tak
Emi D
Tu holubici pouštím do oblak
G C
Přes matný stěny já vidím dál
Emi D
Maluju to jako by jsme byli pár.

G C G D G C G D
1. A Ty víš, že sníš Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím z kuše

Emi C G D
Intro: Když mám nad hlavou píseň toulavou
Emi C G D
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Emi C G D
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já
Emi C G D
To Ti přísahám, budu tam jen sami dva.

R1: On toužil,...

G C
R2: On toužil, kroužil, bylo to tak
Emi D
Tu holubici pouštím do oblak
G C Emi D
Přes matný stěny já vidím dál

G C
2. Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát
Emi D
Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám
G C Emi D
Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít

Intro: Když mám... + R₁ (On toužil,...) 2x

Tři citronky

neznámý

- C Ami Dmi G7
1. V jedné mořské pustině
C Ami Dmi G7
ztroskotal parník v hlubině.
C Ami Dmi G7
Jenom tři malé citronky
C
zůstaly na hladině.
- C Ami Dmi G7
- R: Rybaroba rybaroba rybaroba čuču.
C Ami Dmi G7
Rybaroba rybaroba rybaroba čuču.
C Ami Dmi G7
Rybaroba rybaroba rybaroba čuču.
C
zůstaly na hladině.
2. Jeden z nich povídá: "Přátelé
netvařte se tak kysele!
Vždyť je to přece veselé,
že nám patří moře celé!"
- R: Rybaroba rybaroba...
...že nám patří moře celé.
3. A tak se citronky plavily dál,
jeden jim k tomu na (ukulele)kytaru hrál.
A tak se plavily do dáli
až na ostrov korálový.
- R: Rybaroba rybaroba...
...až na ostrov korálový.
4. Tam je však potkala nehoda zlá,
byla to mořská příšera.
Sežrala citronky i s kůrou
a zakončila tak baladu mou...
- R: Rybaroba rybaroba...
...a zakončila tak baladu mou...

Tři čuníci

Jarek Nohavica

C

1. V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

řápají se v blátě cestou necestou

Dmi G7

Kufry nemají, cestu neznají

Dmi G7

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

C

- R: Uí ui ui ui uíí ui ui ui ui uíí

Ami

ui ui ui ui uíí uíí ui ui ui ui uíí

Dmi G7

ui ui ui ui uíí ui ui ui ui uíí

Dmi G7

ui ui ui ui ui ui ui ui ui ui uíí

2. Auta jezdí tam a nákladáky sem. Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem
Žito chroupají, ušima bimbají. Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R: Uí ui ui ui uíí...

3. Levá pravá teď, přední zadní už, tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž
Lidé zírají, důvod neznají. Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

R: Uí ui ui ui uíí...

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech, sednou ku studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtka máchají Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

R: Uí ui ui ui uíí...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak, k sobě přitisknou se čumák na čumák
Blesky blýskají, kapky pleskají. Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

R: Uí ui ui ui uíí...

6. Za tu spoustu let co je světem svět. Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
V řadě za sebou, hele támhle jdou. Pojdme s nima zaspívat si jejich píseň
veselou.

R: Uí ui ui ui uíí...

Hop-Trop

Už to nenapravím

Jaroslav „Samson“ Lenk

14

Ami

R: Vaptadadaptadadaptadam tadádá

D

taptadadadadaptam

F E Ami

tadapdam tadapdam padadadam

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí

F

E

E7

ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál

Ami

D

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí

F

E

E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě

A

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka

G

E

zadní otevřená, zadní otevřená

A

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet

G

E

že jsi unavená, ze mě unavená

R: Vaptadadaptadadaptadam...

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost
kolik přesně nevím
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

R: Vaptadadaptadadaptadam...

Večerníček

Karel Černoch

C

1. Dříve, než vám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

C7 F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G7 C

zamává čepičkou,

C7 F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G7 C

maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, aniž řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí, Manku má fousatou,
zahvízdá, zapíská, vždýcky najde Cipíska bradu má copatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla, vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče, to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu v noci někdo odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous, pořad prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

F

- Rc Mámo pojd' se taky dívat s námi,

C F C

táto pojd' se taky smát,

F

dokud krásná paní neoznámí:

G G7

"Tak a teď už děti spát."

5. Dříve, než vám klesnou víčka těsně...

Na na na, na na na...

Ved' mě dál cesto má

John Denver, Vladimír Poštulka

25

- G Emi
1. Někde v dálce cesty končí,
D C G
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.
- G D Emi C
- R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G D C G
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
- R: Ved' mě dál, cesto má...
- Emi D G
- M: Pak na patník poslední napíšu křídou
C G D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi F
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C G D D7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.
- R: Ved' mě dál, cesto má...
- D G
- + ...ved' mě dál, cesto má.

Velrybářská výprava

Pacifik

- C F G7 C
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:
Ami Dmi G7 C
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!“
C F G7 C
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:
Ami Dmi G7 C
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

C F G7 C
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G7 C
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R: Výprava velrybářská ...

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R: Výprava velrybářská ...

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R: Výprava velrybářská ...

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R: Výprava velrybářská ...

Zítř ráno v pět

Jarek Nohavica

- Ami C
1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F G C Ami
ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Dmi G C Ami
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dmi E7 Ami Ami7
a pak vzpomenu si má lásko na tebe.
Dmi G C Ami
ná na ná na ná ná na ná ná
Dmi E7 Ami
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zlatý údolí

Pacifik

- Ami G Ami
1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
G Ami
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
G F
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
Dmi E
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
Ami G
a že patříš mezi pohany
F Emi Ami G
a místo na jih táhneš na sever.

- C Emi
- R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
F G
je chimérou všech dálek modravejch,
C Emi
zlatý údolí, co jen vítr zná,
F G
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
Ami Emi
jak je vzdálený každý mámení
F G
a druhá strana řeky nemá břeh,
C Emi
zlatý údolí, zlatý údolí
F G C E
je celej život s rancem na zádech.

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

- R: Zlatý údolí, touha vzdálená, ... (2x)

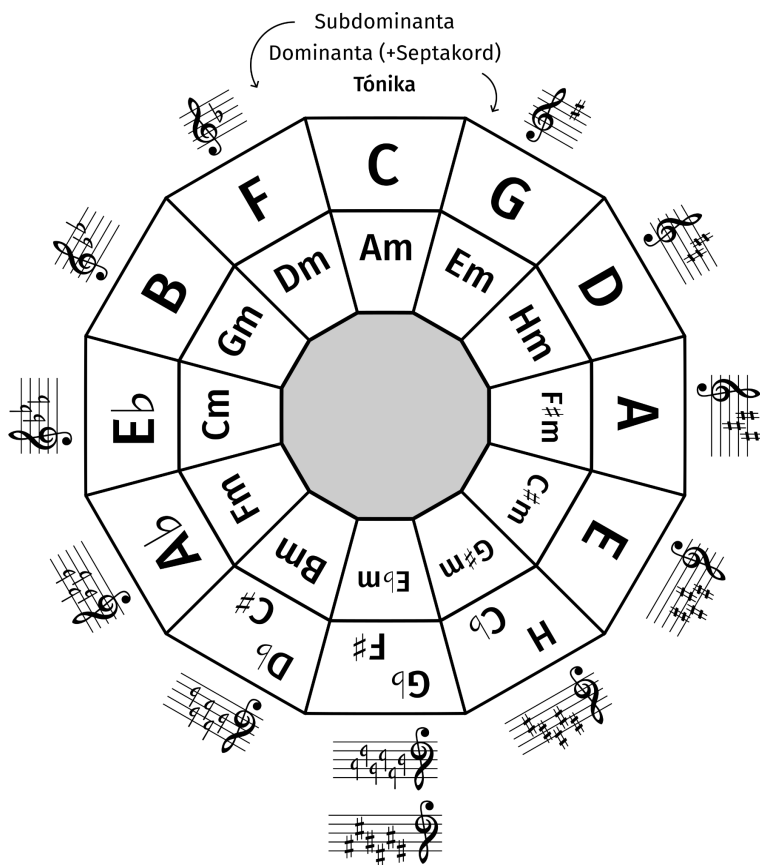
Transpozice písní

Transpozici (kvintkvartový) kruh lze použít pro transpozici běžných písní.

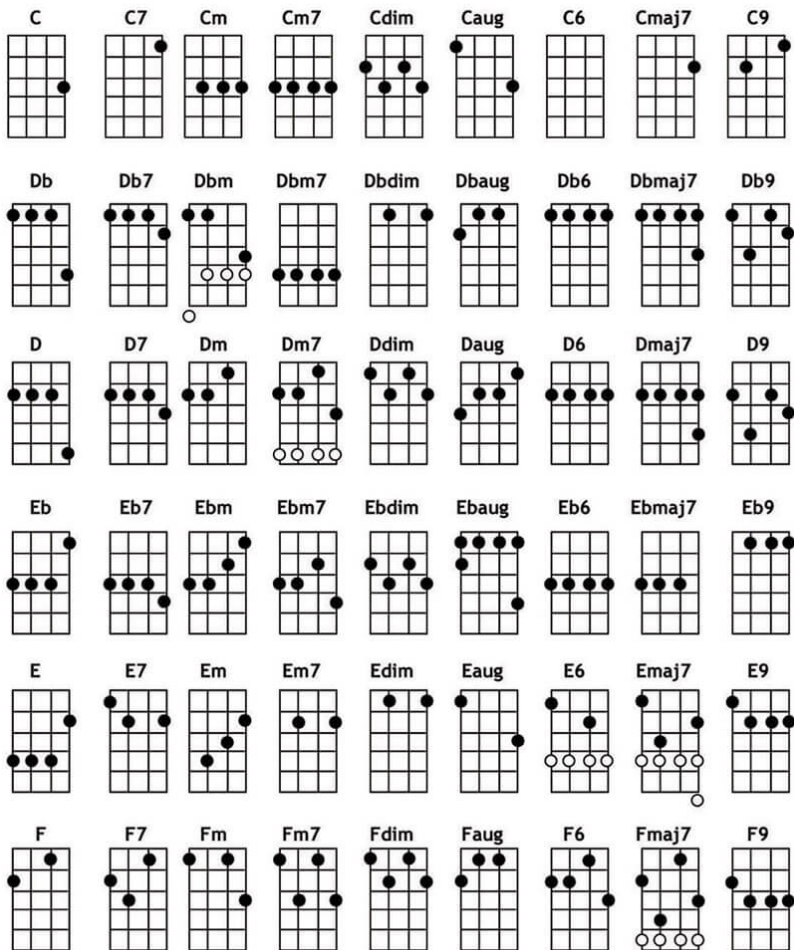
Obvykle se v písni vyskytují tónika, subdominanta a dominanta, ta občas i jako septakord - značený sedmičkou.

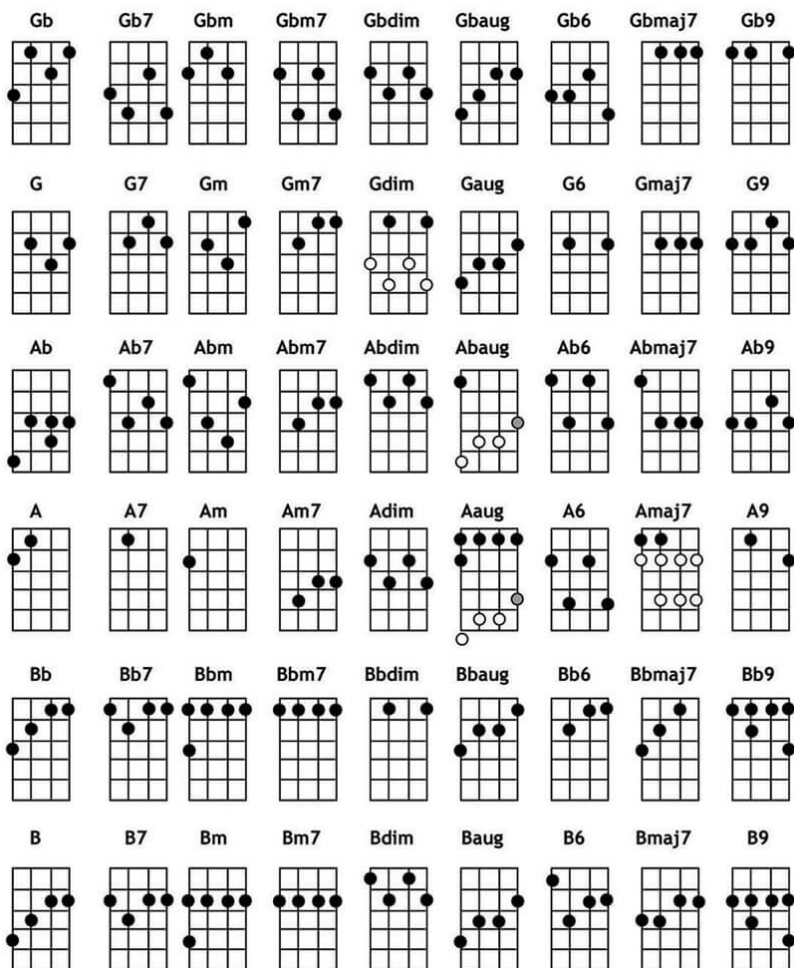
Pro transpozici v kruhu najdi původní hlavní akord písně - tóniku, k jejímu poznání může posloužit počet béček nebo křížků.

Posuň se na kruhu na vyžadovanou novou stupnici a ostatní akordy v písni odpočítej stejným směrem a vzdáleností, ovšem možná ti bude stačit použít dominantu a subdominantu. Pro mollové akordy použij dolní stranu kruhu.

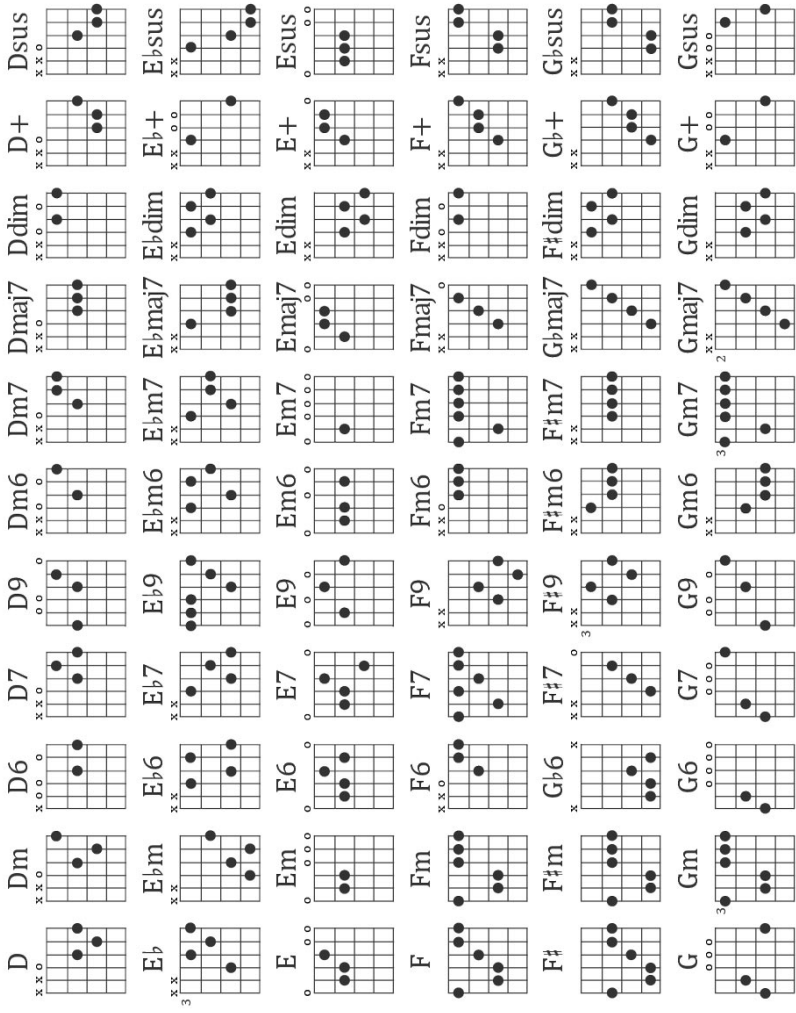

Akordy na ukulele

Akordy na kytaru

Copak písničky, ale jmelí. Všimli jste, co se letos urodilo jmelí?

Strašně. V korunách stromů to vypadá jako nějaká orlí hnízda.

A víte, že jmelí je cizopasník?

Jděte!

No, jo. My na to chodíme se synem. Každý Vánoce.

A co je pravdy na tom, že přináší štěstí?

Jistě, jinak by to lidi nekupovali.

A jak vy to trháte?

No, syn vyleze na strom s pilkou. A já čekám tady dole (dupne).

A jak se dorozumíváte?

Tak já na něj ze zdola zavolám: Házej!

Jděte!

A co když je syn hodně vysoko a neslyší?

Tak to musím ještě hlasitěji: Házej!

A co syn?

A syn, když už má to jmelí nařezaný tak zase zavolá: Tak už bych to hodil.

Ale to on to hodí až když je toho víc ne?

Nojo, toho je vždycky celá náruč.

A to je slyšet když to dopadne?

To víte že jo. Takhle to buchne (dupne).

Takováhle rána, tomu nevěřím, vždyť jsou to jen větvičky.

Nelžu vám, takováhle rána (dupne).

No to by probudilo i vola.

